

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/113/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119011527
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7119011527.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a JUDr. Bc. Milana Husťáka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. decembra 2020, v trestnej veci proti P. W., odsúdeného pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods.1, § 154 ods.1, ods.2 písm. c) Tr.zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 5.11.2020 sp.zn. 7Nt/45/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm.c) Tr.por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného P. W..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 5.11.2020 sp.zn. 7Nt/45/2019 podľa § 399 ods.2 Tr.por. zamietol návrh otca odsúdeného U. W., A.. XX.X.XXXX, trvale bytom X. F., Š. Č.. XX, o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 6Tk/1/2018, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr.por.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal sťažnosť odsúdený P. W.. V písomných dôvodoch sťažnosti poukázal predovšetkým na návrh svojho otca U. W., ktorý v jeho prospech podal návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 6Tk/1/2018, kde bol uznaný za vinného z pokusu obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods.1, § 154 ods.1, ods.2 písm. c) Tr.zák., ktorý v konaní pred súdom doposiaľ vypočutý nebol, hoci išlo o poškodeného.

Návrh na povolenie obnovy konania podal otec U. W. dňa 17.10.2019, pričom v návrhu uviedol, že chce vypovedať v rámci konania o povolenie obnovy konania a vie uviesť nové skutočnosti týkajúce sa skutku, pre ktorý bol právoplatne odsúdený.

Napriek tomu okresný súd po vykonaní dokazovania v konaní ohľadne návrhu na povolenie konania, podľa odôvodnenia rozhodnutia, nezistil také skutočnosti, ktoré by samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, než aké bolo urobené rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6Tk/1/2018 zo dňa 15.06.2018.

V tejto súvislosti okresný súd na podporu vyššie uvedeného poukázal aj na rozhodnutie R 6/97, kde Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že v konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Rovnako okresný súd uviedol, že v danom prípade otec v návrhu na povolenie obnovy konania a ani on v doplnení k návrhu otca na povolenie obnovy konania, podanom prostredníctvom obhajcu, resp. ani v rámci vykonaného verejného zasadnutia, neuviedli žiadne nové skutočnosti a ani dôkazy, ktoré by

súdu neboli z predchádzajúceho konania známe a zrejme, resp. také skutočnosti, ktoré by neboli pred súdnym rozhodnutím predmetom zisťovania alebo dokazovania.

Keďže vykonaným dokazovaním okresný súd nezistil existenciu skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli súdu známe v čase rozhodovania o vine a treste a ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci, rozhodol tak, že návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

S rozhodnutím okresného súdu nie je možné sa stotožniť, nepovažuje ho za správne a zákonné, a preto ho navrhol zrušiť a vyhovieť návrhu na povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 ods. 1 Tr.por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V zmysle citovaného uznesenia Trestného poriadku dôkazom súdu skôr neznámym je dôkaz, ktorý je nový a nebol vykonaný v pôvodnom konaní, alebo dôkaz, ktorý síce vykonaný bol, ale s iným obsahom. Dôkazom súdu skôr neznámym v zmysle § 394 ods. 1, 2, 3 Tr. por. môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď.

Na verejnom zasadnutí na Okresnom súde Košice I dňa 05.11.2020 otec U. W. zotrval na svojom návrhu na povolenie obnovy konania, a následne bol vypočutý ako navrhovateľ a svedok. Keďže si nevedel spomenúť na to, či vypovedal a ako vypovedal v prípravnom konaní v pôvodnej trestnej veci 6Tk/1/2018, na návrh jeho obhajcu bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 18.04.2018. Po prečítaní zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 18.04.2018 svedok zotrval na tejto svojej výpovedi. Nad rámec tejto výpovede uviedol, že on bol tým, kto vyprovokoval celý konflikt, teda bol to on, kto to celé začal a kto to všetko spôsobil a zapríčinil. Tiež vypovedal, že po požití alkoholických nápojov stále ho napádal a stále do neho „rýpal“, a že nemal žiaden dôvod alebo motív usmrtiť ho.

Následne k veci bol opätovne vypočutý aj on, kde potvrdil, že je pravdou, že otec ho vyprovokoval k útoku na neho, on sa len bránil pred útokom otca, pretože nemal kam utiecť, a skratovo na svoju obranu použil nôž. Tiež uviedol, že nemal žiaden motív alebo dôvod napadnúť svojho otca a usmrtiť ho, keďže s otcom dobre vychádza.

Výpoveď otca U. W. na verejnom zasadnutí a skutočnosti ním uvedené, v spojení s jeho výpoveďou na verejnom zasadnutí, predstavujú podľa jeho názoru istú zmenu, doplnenie resp. modifikáciu pôvodnej výpovede z prípravného konania v pôvodnej trestnej veci, a teda ide o dôkaz súdu skôr neznámy v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por.

Konkrétne ide o dôkaz, ktorý síce bol vykonaný v pôvodnom konaní, ale s iným obsahom. Má preto za to, že tento dôkaz a z neho vyplývajúce skutočnosti, by mohol sám osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a v konečnom dôsledku aj o treste, najmä čo sa týka právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý na neho bola podaná obžaloba v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 6Tk/1/2018, preto okresný súd mal návrhu U. W. na povolenie obnovy konania vyhovieť.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a argumentov sťažovateľ navrhol, aby Krajský súd v Košiciach vyhovel sťažnosti, zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 05.11.2020 sp. zn. 7Nt/45/2019 a aby vyhovel návrhu U. W. a povolil obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 6Tk/1/2018, alternatívne, aby uložil Okresnému súdu Košice I, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K dôvodom sťažnosti sa vyjadril krajský prokurátor, ktorý uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu a v plnej miere poukazuje na odôvodnenie tohto uznesenia. Navrhovateľ v rámci konania o povolení obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. V podstate zopakoval tie isté skutočnosti, ktoré uviedol vo svojej výpovedi z 18.04.2018, keď bol vypočutý v pozícii svedka - poškodeného.

Samotná skutočnosť, že navrhovateľ uviedol, že odsúdený nemal žiaden dôvod alebo motív usmrtiť ho, nevytvára novú, súdu skôr neznámu skutočnosť. Odsúdený sa už v prípravnom konaní bránil tým, že nemal v úmysle poškodeného usmrtiť, teda postoj odsúdeného k naplneniu znakov subjektívnej stránky obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. bol známy a posudzovaný už aj v pôvodnom konaní. Iný názor odsúdeného, prípadne jeho obhajcu na právnu kvalifikáciu skutku, zo spáchania ktorého bol právoplatne odsúdený, rozhodne nie je skutočnosťou a ani dôkazom, ktoré by boli súdu skôr neznáme a ktoré by súčasne mohli viesť k inému rozhodnutiu o vine alebo treste. Na základe uvedeného preto okresný prokurátor navrhol sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného P. W. nie je dôvodná.

Nadriadený krajský súd rovnako ako okresný súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, resp. okresný prokurátor vo vyjadrení k sťažnosti odsúdeného P. W., považuje za nutné zdôrazniť, že na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré bolo vykonané zákonným spôsobom pred okresným súdom, a to v rozsahu návrhu na povolenie obnovy konania, neboli zistené tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr.por., také skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Správne okresný súd uviedol, že v danom prípade otec v návrhu na povolenie obnovy konania a ani odsúdený P. W. v doplnení k návrhu otca na povolenie obnovy konania, podanom prostredníctvom obhajcu, resp. ani v rámci vykonaného verejného zasadnutia, neuviedli žiadne nové skutočnosti a ani dôkazy, ktoré by súdu neboli z predchádzajúceho konania známe a zrejme, resp. také skutočnosti, ktoré by neboli pred súdnym rozhodnutím predmetom zisťovania alebo dokazovania.

Napokon ani tvrdenie otca odsúdeného P. W., že odsúdený nemal žiaden dôvod alebo motív usmrtiť ho, nevytvára novú, súdu skôr neznámu skutočnosť. Odsúdený P. W. už v prípravnom konaní uvádzal na svoju obhajobu, že nemal v úmysle poškodeného usmrtiť.

Teda postoj odsúdeného P. W. k naplneniu znakov subjektívnej stránky obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. bol známy a posudzovaný už aj v pôvodnom konaní.

Nadriadený krajský súd preto názor odsúdeného P. W., ktorý spochybňuje právnu kvalifikáciu skutku, zo spáchania ktorého bol právoplatne odsúdený, v žiadnom prípade nemohol považovať za skutočnosť, resp. za dôkaz, ktoré by boli súdu skôr neznáme a ktoré by súčasne mohli viesť k inému rozhodnutiu o vine alebo treste. Z týchto dôvodov preto nadriadený krajský súd sťažnosť odsúdeného P. W. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.